

Z A K O N

O JAVNOM TUŽILAŠTVU

Glava prva

OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

Ovim zakonom se uređuje organizacija i nadležnost javnih tužilaštava, uslovi i postupak za izbor i prestanak funkcije javnog tužioca i zamenika javnog tužioca, prava i dužnosti javnog tužioca i zamenika javnog tužioca, vrednovanje rada javnog tužioca i zamenika javnog tužioca, napredovanje i disciplinska odgovornost javnog tužioca i zamenika javnog tužioca, obavljanje poslova pravosudne uprave i tužilačke uprave u javnim tužilaštvima, obezbeđivanje sredstava za rad javnih tužilaštava i druga pitanja od značaja za rad javnih tužilaštava.

Javno tužilaštvo

Član 2.

Javno tužilaštvo je samostalni državni organ koji goni učinioce krivičnih dela i drugih kažnjivih dela i preduzima mere za zaštitu ustavnosti i zakonitosti.

Javno tužilaštvo vrši svoju funkciju na osnovu Ustava, zakona, potvrđenog međunarodnog ugovora i propisa donetog na osnovu zakona.

Osnivanje i organizacija

Član 3.

Republičko javno tužilaštvo je najviše javno tužilaštvo u Republici Srbiji.

Sedište Republičkog javnog tužilaštva je u Beogradu.

Osnivanje, sedišta i područja drugih javnih tužilaštava uređuju se zakonom.

Funkcija javnog tužilaštva

Član 4.

Funkciju javnog tužilaštva vrše Republički javni tužilac i drugi javni tužioci u skladu sa zakonom.

Samostalnost u radu

Član 5.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca je samostalan u vršenju svojih ovlašćenja.

Zabranjen je svaki uticaj na rad javnog tužilaštva i na postupanje u predmetima od strane izvršne i zakonodavne vlasti, korišćenjem javnog položaja, sredstava javnog informisanja ili na bilo koji drugi način kojim može da se ugrozi samostalnost u radu javnog tužilaštva.

Obeležja javnog tužilaštva

Član 6.

Javno tužilaštvo ima pečat koji sadrži naziv i sedište javnog tužilaštva i naziv i grb Republike Srbije, u skladu sa posebnim zakonima.

Na zgradi u kojoj je smešteno javno tužilaštvo moraju biti istaknuti naziv javnog tužilaštva, grb i zastava Republike Srbije.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca u vršenju javnotužilačke funkcije koriste službenu legitimaciju i značku.

Obrazac, izgled i način upotrebe službene legitimacije i značke bliže će se urediti Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima.

Službeni jezik i pismo

Član 7.

U javnim tužilaštvima u Republici Srbiji u službenoj upotrebi su srpski jezik i ćiriličko pismo.

Službena upotreba drugih jezika i pisama uređuje se zakonom na osnovu Ustava.

Dužnost dostavljanja spisa javnom tužilaštvu

Član 8.

Sudovi, drugi državni organi, organi jedinica lokalne samouprave i autonomne pokrajine, kao i druge organizacije i pravna lica dužni su da javnom tužilaštvu na njegov zahtev, dostave spise i obaveštenja potrebna za preduzimanje radnji za koje je nadležno. Kada javno tužilaštvo vezuje zakonski rok, dužni su da mu spise neodložno dostave.

Dužnost pružanja podataka i objašnjenja javnom tužilaštvu

Član 9.

Svi su dužni da javnom tužilaštvu, na njegov zahtev, neposredno pruže objašnjenja i podatke koji su mu potrebni za preduzimanje radnji na koje je zakonom ovlašćeno.

Javno tužilaštvo dužno je da prima podneske i izjave o stvarima iz svoje nadležnosti, a može da traži i dopune i objašnjenja u vezi s primljenim podnescima i izjavama.

Obaveštavanje javnosti

Član 10.

Javno tužilaštvo može da upozna javnost o stanju kriminaliteta i drugim pojavama koje zapazi u radu, u skladu sa Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima.

U granicama svojih zakonom određenih ovlašćenja i u skladu s interesima postupka, vodeći računa o zaštiti privatnosti učesnika postupka, javno tužilaštvo može obaveštavati javnost i o pojedinim predmetima u kojima postupa.

Značenje izraza u ovom zakonu

Član 11.

Pojedini izrazi upotrebljeni u ovom zakonu imaju značenje:

1. „Javnotužilačka funkcija” je funkcija javnog tužioca i funkcija zamenika javnog tužioca;
2. „Javni tužilac” je Republički javni tužilac i drugi javni tužioci;
3. „Obavezno uputstvo” je nalog neposredno višeg javnog tužioca nižem javnom tužiocu i nalog javnog tužioca zameniku javnog tužioca da preduzme određene radnje u okviru svojih zakonskih ovlašćenja;
4. „Prvi put izabran” podrazumeva prvi izbor na javnotužilačku funkciju.

Glava druga

UREĐENJE JAVNOG TUŽILAŠTVA

1. POJAM I VRSTE

Pojam

Član 12.

Javno tužilaštvo čine javni tužilac, zamenici javnog tužioca i osoblje javnog tužilaštva.

Funkciju javnog tužilaštva vrši javni tužilac.

Svi u javnom tužilaštvu podređeni su javnom tužiocu.

Vrste javnih tužilaštava

Član 13.

Javno tužilaštvo Republike Srbije čine Republičko javno tužilaštvo, apelaciona javna tužilaštva, viša javna tužilaštva, osnovna javna tužilaštva i javna tužilaštva posebne nadležnosti.

Javna tužilaštva posebne nadležnosti su Tužilaštvo za organizovani kriminal i Tužilaštvo za ratne zločine.

Republičko javno tužilaštvo, Tužilaštvo za organizovani kriminal i Tužilaštvo za ratne zločine, osnivaju se za teritoriju Republike Srbije.

Tužilaštvo za organizovani kriminal i Tužilaštvo za ratne zločine imaju sedište u Beogradu.

Apelaciono javno tužilaštvo osniva se za područje apelacionog suda.

Više javno tužilaštvo osniva se za područje višeg suda, a osnovna javna tužilaštva se osnivaju za područje osnovnog suda.

Osnivanje, sedište i područja apelacionih, viših i osnovnih javnih tužilaštava uređuju se posebnim zakonom.

Javno tužilaštvo može imati posebno odeljenje, koje se obrazuje za gonjenje određenih krivičnih dela, u skladu sa posebnim zakonom.

Tužilaštvo za organizovani kriminal može imati odeljenja van svog sedišta, u skladu sa posebnim zakonom.

Stvarna nadležnost

Član 14.

Stvarna nadležnost javnog tužilaštva određuje se u skladu sa odredbama zakona koje važe za utvrđivanje stvarne nadležnosti suda, osim kada zakonom nije drukčije određeno.

Mesna nadležnost

Član 15.

Mesna nadležnost javnog tužilaštva određuje se u skladu sa zakonom kojim se uređuju sedišta i područja javnih tužilaštava.

2. HIJERARHIJA

Nadređenost neposredno višeg javnog tužioca nižem javnom tužiocu

Član 16.

Niži javni tužilac podređen je neposredno višem javnom tužiocu, a niže javno tužilaštvo neposredno višem javnom tužilaštvu.

Osnovno javno tužilaštvo je niže u odnosu na više javno tužilaštvo, a više javno tužilaštvo je niže u odnosu na apelaciono javno tužilaštvo. Javno tužilaštvo posebne nadležnosti i apelaciono javno tužilaštvo je niže u odnosu na Republičko javno tužilaštvo.

Svaki javni tužilac je podređen Republičkom javnom tužiocu i svako javno tužilaštvo Republičkom javnom tužilaštvu.

Sukob nadležnosti

Član 17.

Sukob nadležnosti između javnih tužilaca rešava neposredno viši javni tužilac koji je nadređen za javne tužioce koji su u sukobu nadležnosti.

Sukob nadležnosti između javnih tužilaca posebne nadležnosti međusobno i sukob nadležnosti javnih tužilaca posebne nadležnosti i drugih javnih tužilaca rešava Republički javni tužilac.

Obavezna uputstva neposredno višeg javnog tužioca nižem javnom tužiocu

Član 18.

Neposredno viši javni tužilac može izdati nižem javnom tužiocu obavezno uputstvo za postupanje u pojedinim predmetima kada postoji sumnja u efikasnost i zakonitost njegovog postupanja, a Republički javni tužilac svakom javnom tužiocu.

Obavezno uputstvo izdaje se u pismenoj formi i mora sadržati razlog i obrazloženje za njegovo izdavanje.

Niži javni tužilac koji smatra da je obavezno uputstvo nezakonito i neosnovano može izjaviti prigovor sa obrazloženjem Republičkom javnom tužiocu u roku od osam dana od dana prijema uputstva.

Prigovor se podnosi preko javnog tužioca koji je izdao obavezno uputstvo i koji je dužan da u roku od tri dana od dana prijema prigovora preispita obavezno uputstvo koje je izdao.

Javni tužilac koji je izjavio prigovor je dužan da postupa po uputstvu do odluke neposredno višeg javnog tužioca, odnosno odluke Republičkog javnog tužioca.

Neposredno viši javni tužilac, u postupku preispitivanja, može da donese odluku kojom stavlja van snage svoje obavezno uputstvo i u tom slučaju prigovor se ne dostavlja Republičkom javnom tužiocu.

Republički javni tužilac dužan je da donese odluku u roku od 15 dana od dana prijema prigovora na obavezno uputstvo.

Protiv obaveznog uputstva Republičkog javnog tužioca prigovor nije dopušten.

Devolucija

Član 19.

Neposredno viši javni tužilac može preduzeti sve radnje za koje je ovlašćen niži javni tužilac i tada je dužan da donese obrazloženo rešenje.

Niži javni tužilac koji smatra da je rešenje neposredno višeg javnog tužioca neosnovano može izjaviti prigovor Republičkom javnom tužiocu u roku od osam dana od dana prijema rešenja.

Prigovor se podnosi preko javnog tužioca koji je doneo rešenje i koji je dužan da u roku od tri dana od dana prijema prigovora preispita rešenje koje je izdao. Do donošenja odluke po prigovoru niži javni tužilac ne može preduzimati radnje u predmetu.

Neposredno viši javni tužilac, u postupku preispitivanja, može da donese odluku kojom stavlja van snage svoje rešenje i u tom slučaju prigovor se ne dostavlja Republičkom javnom tužiocu.

Republički javni tužilac dužan je da donese odluku u roku od 15 dana od dana prijema prigovora na rešenje.

Supstitucija

Član 20.

Neposredno viši javni tužilac može ovlastiti nižeg javnog tužioca da postupa u stvari iz nadležnosti drugog nižeg javnog tužioca kada je nadležni javni tužilac sprečen iz pravnih ili stvarnih razloga da postupa u pojedinom predmetu i tada je dužan da donese obrazloženo rešenje.

Izuzetno, Republički javni tužilac može ovlastiti Tužioca za organizovani kriminal da postupa u pojedinom predmetu iz nadležnosti drugog tužioca radi efikasnijeg vođenja postupka ili drugih važnih razloga i tada je dužan da donese obrazloženo rešenje. Protiv rešenja Republičkog tužioca prigovor nije dopušten.

Uvid u predmete nižeg javnog tužioca

Član 21.

Radi ostvarivanja nadređenosti, Republički javni tužilac ima pravo da izvrši uvid u svaki predmet, a neposredno viši javni tužilac u svaki predmet nižeg javnog tužioca.

Zahtev za uvid dostavlja se nižem javnom tužiocu koji nakon toga neodložno dostavlja predmet neposredno višem javnom tužiocu.

Odgovornost

Član 22.

Republički javni tužilac rukovodi radom i predstavlja javno tužilaštvo.

Republički javni tužilac odgovoran je za rad javnog tužilaštva i za svoj rad Narodnoj skupštini.

Javni tužilac odgovara za rad javnog tužilaštva i za svoj rad Republičkom javnom tužiocu i Narodnoj skupštini, a niži javni tužilac i neposredno višem javnom tužiocu.

Zamenici javnog tužioca odgovaraju za svoj rad javnom tužiocu.

Nadređenost javnog tužioca zameniku javnog tužioca

Član 23.

Zamenik javnog tužioca dužan je da izvrši sve radnje koje mu javni tužilac poveri.

Zamenik javnog tužioca može bez posebnog ovlašćenja da preduzme svaku radnju na koju je tužilac ovlašćen.

Obavezna uputstva javnog tužioca zameniku javnog tužioca

Član 24.

Javni tužilac može svome zameniku izdati obavezna uputstva za rad i postupanje.

Obavezno uputstvo javni tužilac izdaje u pismenoj formi i mora da sadrži obrazloženje za njegovo izdavanje.

Zamenik javnog tužioca koji smatra da je obavezno uputstvo nezakonito i neosnovano može izjaviti prigovor sa obrazloženjem neposredno višem javnom tužiocu u roku od osam dana od dana prijema uputstva.

Prigovor se podnosi preko javnog tužioca koji je izdao obavezno uputstvo i koji je dužan da u roku od tri dana od dana prijema prigovora preispita obavezno uputstvo koje je izdao.

Javni tužilac, u postupku preispitivanja, može doneti odluku da stavi van snage svoje obavezno uputstvo i u tom slučaju prigovor se ne dostavlja neposredno višem javnom tužiocu.

Zamenik javnog tužioca koji je izjavio prigovor je dužan da postupa po uputstvu do odluke neposredno višeg javnog tužioca.

Neposredno viši javni tužilac dužan je da donese odluku u roku od osam dana od dana prijema prigovora na obavezno uputstvo.

Odluka neposredno višeg javnog tužioca po prigovoru je konačna.

Opšta uputstva Republičkog javnog tužioca

Član 25.

Republički javni tužilac izdaje u pismenoj formi opšta obavezna uputstva za postupanje svih javnih tužilaca radi postizanja zakonitosti, delotvornosti i jednoobraznosti u postupanju.

Opšta obavezna uputstva Republički javni tužilac može da izda i na predlog Kolegijuma Republičkog javnog tužilaštva.

3. NADLEŽNOST

Opšta nadležnost

Član 26.

Kod gonjenja za krivična dela, privredne prestupe i prekršaje, javni tužilac postupa pred sudom i drugim državnim organom, preduzimajući radnje na koje je zakonom ovlašćen.

Javni tužilac postupa u parničnom, upravnom, izvršnom, vanparničnom i drugom postupku, vršeći pri tome radnje na koje je posebnim zakonima ovlašćen.

Javni tužilac postupa u granicama svoje stvarne i mesne nadležnosti, u okviru nadležnosti organa pred kojim postupa.

Zahtev za odlaganje i prekid izvršenja

Član 27.

Javni tužilac može zahtevati odlaganje ili prekid izvršenja odluke kad smatra da postoje razlozi da se vanrednim pravim sredstvom pobija odluka doneta u sudskom ili drugom postupku.

Zahtev se podnosi organu koji dozvoljava izvršenje odluke, a ako je izvršenje počelo – organu koji ga sprovodi zajedno sa dokazom da je uložio vanredno pravno sredstvo.

Posledice usvajanja zahteva

Član 28.

U slučaju usvajanja zahteva javnog tužioca iz člana 27. ovog zakona, odlaganje ili prekid izvršenja traje do donošenja odluke o vanrednom pravnom sredstvu javnog tužioca.

Odluka o odlaganju ili prekidu izvršenja prestaje da važi ako javni tužilac u roku od 30 dana od njenog prijema ne uloži vanredno pravno sredstvo.

Nadležnost Republičkog javnog tužioca

Član 29.

Republički javni tužilac vrši nadležnost javnog tužilaštva u okviru prava i dužnosti Republike Srbije.

Republički javni tužilac nadležan je da postupa pred svim sudovima i drugim organima u Republici Srbiji i da preduzima sve radnje na koje je javno tužilaštvo ovlašćeno.

Nadležan je i da:

1. ulaže vanredna pravna sredstva u skladu sa zakonom;
2. nadzire rad javnih tužilaštava i sprovođenje uputstava, prati i proučava praksu javnih tužilaštava i sudova;
3. predlaže programe stručnog usavršavanja javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca;
4. podnosi izveštaje Narodnoj skupštini;
5. vrši druge poslove određene zakonom.

U poslovima iz svoje nadležnosti, Republički javni tužilac postupa neposredno i preko svojih zamenika.

Nadležnost apelacionog i javnih tužilaca posebne nadležnosti

Član 30.

Apelacioni javni tužilac vrši nadležnost apelacionog javnog tužilaštva i nadležan je da postupa pred apelacionim sudom i drugim sudovima i organima na način propisan zakonom, kao i da nadzire i usmerava osnovna i viša javna tužilaštva sa svoje teritorije, u skladu sa ovim zakonom.

Apelacioni javni tužilac u sedištu Privrednog apelacionog suda postupa i pred tim sudom.

Tužilac za organizovani kriminal i Tužilac za ratne zločine postupaju pred nadležnim sudovima u prvom i drugom stepenu i vrše druge poslove u skladu sa zakonom.

Nadležnost višeg i osnovnog javnog tužioca

Član 31.

Viši javni tužilac vrši nadležnost višeg javnog tužilaštva i nadležan je da postupa pred višim sudom i drugim sudovima i organima na način propisan zakonom i da nadzire i usmerava područna osnovna javna tužilaštva na način propisan ovim zakonom.

Osnovni javni tužilac vrši nadležnost osnovnog javnog tužilaštva i postupa pred osnovnim sudom.

Osnovni javni tužilac u sedištu privrednog suda postupa i pred tim sudom.

Prenošenje nadležnosti

Član 32.

Ako javno tužilaštvo ne može da vrši nadležnost, Republički javni tužilac može preneti njegovu nadležnost na drugo javno tužilaštvo istog ili višeg stepena.

Prenošenje nadležnosti traje dok se ne stvore uslovi za rad nadležnog javnog tužilaštva.

Odlučivanje o zahtevu za izuzeće

Član 33.

Odluku o izuzeću zamenika javnog tužioca donosi javni tužilac, a o zahtevu za izuzeće javnog tužioca neposredno viši javni tužilac.

Državno veće tužilaca donosi odluku o izuzeću Republičkog javnog tužioca, po pribavljenom mišljenju Kolegijuma Republičkog javnog tužilaštva.

4. UPRAVA U JAVNOM TUŽILAŠTVU

Rukovođenje poslovima uprave u javnom tužilaštvu

Član 34.

Javni tužilac je nosilac uprave u javnom tužilaštvu i odgovoran je za pravilan i blagovremen rad javnog tužilaštva, u skladu sa zakonom i Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima.

Javni tužilac određuje organizaciju i rad javnog tužilaštva, odlučuje o pravima po osnovu rada zamenika javnog tužioca i o radnim odnosima osoblja u javnom tužilaštvu, otklanja nepravilnost i odugovlačenje u radu, stara se o održavanju samostalnosti u radu i ugledu javnog tužilaštva i vrši druge poslove na koje je ovlašćen zakonom ili drugim propisom.

Zamenjivanje javnog tužioca u upravi

Član 35.

Javnog tužioca koji je odsutan ili sprečen da rukovodi javnim tužilaštvom zamenjuje zamenik javnog tužioca određen godišnjim rasporedom poslova .

Ako nije određeno ili nema uslova da se odredi ko rukovodi umesto javnog tužioca, neposredno viši javni tužilac određuje rukovodioca iz reda zamenika javnih tužilaca.

Vršilac funkcije javnog tužioca

Član 36.

Ako javnom tužiocu prestane funkcija, Republički javni tužilac postavlja vršioca funkcije javnog tužioca dok novi javni tužilac ne stupi na funkciju, a najviše na godinu dana.

Vršioca funkcije Republičkog javnog tužioca postavlja Državno veće tužilaca.

Lični list

Član 37.

Državno veće tužilaca vodi lični list za svakog javnog tužioca, zamenika javnog tužioca i zaposlenog u javnom tužilaštvu.

Podatke koje lični list sadrži Državnom veću tužilaca prosleđuje javni tužilac i odgovoran je za njihovu tačnost, kao i lice na koje se podaci odnose ako ih je ono saopštilo.

Podaci koje sadrži lični list jesu službena tajna i mogu da se koriste samo u svrhu primene ovog zakona.

Obaveze javnih tužilaca pri dostavljanju podataka potrebnih za vođenje ličnih listova propisuje Državno veće tužilaca.

Sadržina ličnog lista

Član 38.

Lični list javnog tužioca i zamenika javnog tužioca sadrži ime, prezime, ime roditelja, mesto, dan, mesec i godinu rođenja, podatke o prebivalištu, završenom pravnom fakultetu, uspehu na studijama, pripravničkoj praksi, pravosudnom ispitu, kretanju u službi, datumu navršenja radnog veka, ispunjavanju norme, upućivanju na rad u drugo javno tužilaštvo, udaljavanju sa funkcije, disciplinskim merama, prestanku funkcije, objavljenim stručnim ili naučnim radovima, vrednovanju rada, učešću u programima stručnog usavršavanja, znanju stranih jezika i drugim posebnim znanjima, imovinskom stanju, stambenim prilikama i druge podatke vezane za rad i položaj javnog tužioca i zamenika javnog tužioca.

Lični list zaposlenog u javnom tužilaštvu sadrži ime i prezime i podatke o rođenju, prebivalištu, završenoj školi, zvanju ili zanimanju, vrednovanju rada, kretanju u službi, objavljenim radovima, učešću u programima stručnog usavršavanja, znanju stranih jezika, imovinskom stanju, stambenim prilikama i druge podatke.

Organi koji imaju podatke koji se upisuju u lični list dužni su da ih dostave na zahtev Državnog veća tužilaca.

Obrazac i bližu sadržinu ličnih listova iz st. 1. i 2. ovog člana propisuje Državno veće tužilaca.

Pravilnik o upravi u javnim tužilaštvima

Član 39.

Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima uređuju se: odnos javnog tužilaštva prema drugim državnim organima, građanima i javnosti, način vođenja evidencija, način raspodele predmeta, rukovanje predmetima, postupanje sa arhivskim materijalom i druga pitanja značajna za rad javnih tužilaštava.

Pravilnik o upravi u javnim tužilaštvima donosi ministar nadležan za pravosuđe, po pribavljenom mišljenju Republičkog javnog tužioca.

Pravilnik o upravi u javnim tužilaštvima objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Nadzor nad primenom Pravilnika

Član 40.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe vrši nadzor nad primenom Pravilnika o upravi u javnim tužilaštvima.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe može u vršenju poslova nadzora od javnih tužilaštava tražiti izveštaje i podatke.

Lice koje vrši nadzor može biti samo ono koje ispunjava uslove za izbor zamenika javnog tužioca u tužilaštvu čiji rad nadzire.

Posledice nadzora

Član 41.

Zapisnik o izvršenom nadzoru dostavlja se javnom tužiocu tužilaštva u kome je vršen nadzor, neposredno višem javnom tužiocu i ministru nadležnom za pravosuđe.

Javni tužilac je dužan da neposredno višeg javnog tužioca, Republičkog javnog tužioca i ministra nadležnog za pravosuđe obavesti o merama preduzetim da se uočeni nedostaci otklone, rokovima za otklanjanje nedostataka, kao i razlozima zbog kojih su nedostaci i propusti nastali.

Rok za obaveštavanje određuje se Pravilnikom o upravi u javnim tužilaštvima.

Glava treća

PRAVOSUDNA UPRAVA

Poslovi pravosudne uprave u tužilaštvu

Član 42.

U pravosudnu upravu spadaju poslovi kojima se obezbeđuje vršenje poslova u javnim tužilaštvima, posebno obezbeđivanje materijalnih, finansijskih, prostornih i drugih uslova za rad javnih tužilaštava, obezbeđuju finansijska sredstva za stručno usavršavanje javnih tužilaca, zamenika javnih tužilaca i osoblja, propisivanje standarda za prostor i opremu u javnom tužilaštvu, davanje saglasnosti na akt o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji javnog tužilaštva i drugi poslovi.

Nadležnost u poslovima pravosudne uprave

Član 43.

Poslove pravosudne uprave vrši ministarstvo nadležno za pravosuđe, izuzev poslova pravosudne uprave koji se odnose na obezbeđivanje finansijskih uslova za rad javnih tužilaštava, koje obavlja Državno veće tužilaca, u skladu sa odredbom člana 127. ovog zakona.

Ministarstvo nadležno za pravosuđe može u vršenju poslova pravosudne uprave od javnih tužilaštava tražiti izveštaje i podatke.

Zabrana uticaja na samostalnost javnog tužilaštva

Član 44.

Ništav je svaki pojedinačni akt pravosudne uprave, kojim se dira u samostalnost javnog tužilaštva.

Ništavost akta iz stava 1. ovog člana utvrđuje Upravni sud.

Glava četvrta

POLOŽAJ JAVNOG TUŽIOCA I ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA

1. OSNOVNA PRAVA I OBAVEZE

Samostalnost javnog tužioca i zamenika javnog tužioca

Član 45.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca su u vršenju funkcije samostalni od izvršne i zakonodavne vlasti.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca dužni su da očuvaju poverenje u svoju samostalnost u radu.

Niko izvan javnog tužilaštva nema pravo da određuje poslove javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca, niti da utiče na odlučivanje u predmetima.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca svoje odluke moraju da obrazlažu samo nadležnom javnom tužiocu.

Nepriistrasnost

Član 46.

Funkcija javnog tužioca vrši se u javnom interesu radi obezbeđivanja primene Ustava i zakona, pri čemu se mora obezbediti poštovanje i zaštita ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Funkcija javnog tužioca mora se vršiti nepristrasno.

Etički kodeks

Član 47.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca u vršenju svoje funkcije postupaju u skladu sa Etičkim kodeksom, koji donosi Državno veće tužilaca.

Javnost rada

Član 48.

Rad javnog tužioca i zamenika javnog tužioca je javan, osim ako zakonom nije drugačije propisano.

Zabrana političkog delovanja i poslovi nespojivi sa javnotužilačkom funkcijom

Član 49.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca ne mogu biti članovi političkih stranaka, niti politički delovati na drugi način.

Službe, poslovi i postupci nespojivi sa javnotužilačkom funkcijom određuju se zakonom.

Materijalna nezavisnost i prava iz radnog odnosa

Član 50 .

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca imaju pravo na platu dovoljnu da obezbedi njihovu samostalnost i sigurnost njihovih porodica.

Plata nosilaca javnotužilačke funkcije mora biti u skladu sa dostojanstvom javnotužilačke funkcije i teretom odgovornosti.

Plata nosilaca javnotužilačke funkcije uređuje se ovim zakonom.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca ostvaruju prava iz radnog odnosa u skladu sa propisima koji uređuju prava iz radnog odnosa izabranih lica, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Imunitet

Član 51.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca ne mogu biti pozvani na odgovornost za izraženo mišljenje u vršenju tužilačke funkcije, osim ako se radi o krivičnom delu kršenja zakona od strane javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ne mogu biti lišeni slobode u postupku pokrenutom zbog krivičnog dela učinjenog u vršenju tužilačke funkcije, odnosno službe, bez odobrenja nadležnog odbora Narodne skupštine.

Odgovornost za štetu

Član 52.

Za štetu koju javni tužilac i zamenik javnog tužioca prouzrokuju nezakonitim ili nepravilnim radom odgovara Republika Srbija.

Kad je konačnom odlukom Ustavnog suda, pravosnažnom sudskom odlukom, odnosno poravnanjem pred sudom ili drugim nadležnim organom utvrđeno da je šteta prouzrokovana namerno ili krajnjom nepažnjom Republika Srbija može tražiti od javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca naknadu isplaćenog iznosa.

Pravo na udruživanje

Član 53.

Javni tužioci, zamenici javnih tužilaca, tužilački pomoćnici i pripravnici imaju pravo da se udružuju radi zaštite svojih interesa i preduzimaju mere za očuvanje svoje samostalnosti u radu.

Državno veće tužilaca i nadređeni javni tužilac preduzimaju mere da lica iz stava 1. ovog člana nesmetano ostvaruju pravo na udruživanje.

Stručno usavršavanje

Član 54.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca imaju pravo i obavezu na stručno usavršavanje o trošku Republike Srbije, na način uređen zakonom.

2. TRAJANJE FUNKCIJE

Trajanje funkcije javnog tužioca

Član 55.

Javni tužilac se bira iz reda javnih tužilaca ili zamenika javnih tužilaca, odnosno među licima koja ispunjavaju propisane uslove za izbor, na period od šest godina i može biti ponovo biran.

Javni tužilac kome funkcija prestane na lični zahtev ili ako ne bude ponovo izabran, obavezno se bira na funkciju zamenika javnog tužioca koju je obavljao pre izbora. Ukoliko je biran za javnog tužioca višeg stepena iz nižeg javnog tužilaštva, tada se nakon prestanka funkcije javnog tužioca obavezno bira na funkciju zamenika javnog tužioca u javnom tužilaštvu višeg stepena, kojim je rukovodio. Ako je javni tužilac izabran među licima koja nisu bili zamenici javnog tužioca, nakon prestanka funkcije, takvo lice se obavezno bira na funkciju zamenika javnog tužioca u javnom tužilaštvu u kojem je bio javni tužilac. Odluku o izboru donosi Državno veće tužilaca.

Pre isteka vremena na koji je biran ili pre navršenja radnog veka funkcija javnom tužiocu može prestati samo pod uslovima i iz razloga predviđenim ovim zakonom.

Trajanje funkcije zamenika javnog tužioca

Član 56.

Mandat zamenika javnog tužioca koji je prvi put izabran na funkciju traje tri godine, a svaki naredni izbor je trajan.

Pre isteka vremena na koji je biran ili pre navršenja radnog veka funkcija zameniku javnog tužioca može prestati samo pod uslovima i iz razloga predviđenim ovim zakonom.

Nastavljanje funkcije

Član 57.

Ako javno tužilaštvo bude ukinuto, odnosno bude smanjen broj zamenika u javnom tužilaštvu, javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca nastavljaju da vrše funkciju zamenika javnog tužioca u javnom tužilaštvu koje odredi Državno veće tužilaca, na predlog Republičkog javnog tužioca.

3. UDALJENJE SA FUNKCIJE

Razlozi za udaljenje

Član 58.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca udaljuju se sa funkcije kad im je određen pritvor.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca mogu biti udaljeni sa funkcije kad je pokrenut postupak za njihovo razrešenje ili krivični postupak za delo zbog koga mogu biti razrešeni.

Odlučivanje o udaljenju

Član 59.

Odluku o obaveznom udaljenju zamenika javnog tužioca donosi javni tužilac, a o obaveznom udaljenju javnog tužioca neposredno viši javni tužilac.

Ako udaljenje nije obavezno odluku donosi Republički javni tužilac.

Odluku o udaljenju Republičkog javnog tužioca donosi Državno veće tužilaca.

Pravo na prigovor

Član 60.

Protiv odluke Republičkog javnog tužioca o udaljenju kada ono nije obavezno, javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo prigovora Državnom veću tužilaca.

Protiv odluke Državnog veća tužilaca o udaljenju kada ono nije bilo obavezno, Republički javni tužilac ima pravo prigovora nadležnom odboru Narodne skupštine.

Prigovor iz st. 1. i 2. ovog člana podnosi se u roku od tri dana, a nadležni organ donosi odluku po prigovoru u roku od 30 dana.

Izjavljeni prigovor iz st. 1. i 2. ovog člana ne zadržava izvršenje odluke.

Trajanje udaljenja

Član 61.

Udaljenje sa funkcije traje do ukidanja pritvora, pravosnažnog okončanja postupka za razrešenje ili pravosnažnog okončanja krivičnog postupka.

Republički javni tužilac ili Državno veće tužilaca mogu ukinuti odluku o udaljenju pre okončanja postupka za razrešenje.

4. PREMEŠTAJ I UPUĆIVANJE

Premeštaj

Član 62.

Zamenik javnog tužioca može biti trajno premešten u drugo javno tužilaštvo istog stepena, samo uz svoju pismenu saglasnost.

Rešenje o premeštaju donosi Republički javni tužilac.

U slučaju iz člana 57. ovog zakona, zamenik javnog tužioca može biti premešten i bez svoje saglasnosti, na osnovu odluke Državnog veća tužilaca.

Zamenik javnog tužioca nastavlja trajno da obavlja funkciju u javnom tužilaštvu u koje je premešten.

Upućivanje

Član 63.

Zamenik javnog tužioca može, uz svoju pismenu saglasnost, biti upućen u drugo javno tužilaštvo najduže na jednu godinu. Na predlog javnog tužioca posebne nadležnosti, zamenik javnog tužioca može, uz svoju pismenu saglasnost, biti upućen u javno tužilaštvo posebne nadležnosti najduže na četiri godine.

Kada se zamenik javnog tužioca upućuje u tužilaštvo višeg stepena, mora ispunjavati uslove za izbor za zamenika javnog tužioca tužilaštva u koje se upućuje.

Izuzetno, zamenik javnog tužioca može biti upućen i bez svoje saglasnosti u drugo javno tužilaštvo istog ili nižeg stepena, zbog nedovoljnog broja zamenika javnog tužioca u drugom javnom tužilaštvu.

Upućivanje iz stava 3. ovog člana može trajati najduže jednu godinu.

Rešenje o upućivanju donosi Republički javni tužilac.

Upućivanje u drugi državni organ, instituciju nadležnu za obuku u pravosuđu ili međunarodnu organizaciju

Član 64.

Zamenik javnog tužioca može biti upućen, radi obavljanja stručnih poslova, u Državno veće tužilaca, ministarstvo nadležno za pravosuđe, instituciju nadležnu za obuku u pravosuđu i međunarodnu organizaciju u oblasti pravosuđa.

Upućivanje iz stava 1. ovog člana vrši se na predlog rukovodioca organa, odnosno institucije ili organizacije u koju se zamenik javnog tužioca upućuje, po pribavljenom mišljenju javnog tužioca u kome zamenik javnog tužioca vrši svoju funkciju, uz pismenu saglasnost zamenika javnog tužioca.

Upućivanje može trajati najduže tri godine.

Rešenje o upućivanju donosi Državno veće tužilaca.

5. NESPOJIVOST TUŽILAČKE FUNKCIJE SA DRUGIM FUNKCIJAMA, POSLOVIMA ILI PRIVATNIM INTERESIMA

Odnos drugih funkcija, poslova ili privatnih interesa sa funkcijom javnog tužioca i zamenika javnog tužioca

Član 65.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca ne mogu biti na funkciji u organima koji donose propise, i organima izvršne vlasti, javnim službama i organima pokrajinske autonomije i jedinica lokalne samouprave, biti članovi političke stranke, baviti se javnim ili privatnim plaćenim poslom, niti pružati pravne usluge ili davati pravne savete uz naknadu.

Sa javnotužilačkom funkcijom nespojivi su i druge funkcije, poslovi ili privatni interesi koji su suprotni dostojanstvu i samostalnosti javnog tužilaštva ili štete njegovom ugledu.

Državno veće tužilaca utvrđuje druge funkcije i poslove koji su u suprotnosti sa dostojanstvom, odnosno narušavaju samostalnost ili štete ugledu javnog tužilaštva.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca može, van radnog vremena, da se bez posebnog odobrenja bavi nastavnom i naučnom delatnošću, uz naknadu.

U slučajevima određenim zakonom, javni tužilac i zamenik javnog tužioca može, u toku radnog vremena, da obavlja nastavnu i naučnu delatnost.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca može biti upućen na studijsko, odnosno drugo stručno putovanje u inostranstvo, na osnovu odluke Državnog veća tužilaca, uz pribavljeno mišljenje neposredno višeg javnog tužioca, odnosno javnog tužioca, pri čemu se posebno uzimaju u obzir ocene o radu iz ličnog lista javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca, kao i poznavanje stranog jezika.

Dužnost obaveštavanja

Član 66.

Zamenik javnog tužioca je dužan da pismeno obavesti javnog tužioca o drugoj funkciji, poslu ili privatnom interesu za koje postoji mogućnost da su nespojivi sa njegovom funkcijom, kao i o poslu ili privatnom interesu članova svoje uže porodice za koje postoji mogućnost da su nespojivi sa njegovom funkcijom.

Javni tužilac o takvoj svojoj funkciji, poslu ili privatnom interesu obaveštava neposredno višeg javnog tužioca, a Republički javni tužilac obaveštava Državno veće tužilaca.

Pokretanje postupka

Član 67.

Javni tužilac je dužan da pokrene postupak odlučivanja o nespojivosti funkcije nižeg javnog tužioca ili zamenika javnog tužioca pred Republičkim javnim tužiocem, kada sazna i oceni da je verovatno postojanje razloga iz člana 65. st. 1. do 3. ovog zakona.

Državno veće tužilaca pokreće i vodi postupak odlučivanja o nespojivosti funkcije Republičkog javnog tužioca sa drugim funkcijama, poslovima ili njegovim privatnim interesima.

Odlučivanje o nespojivosti

Član 68.

Kada Republički javni tužilac utvrdi da su druga funkcija ili posao koji vrši javni tužilac ili zamenik javnog tužioca ili privatni interes koji ostvaruje nespojivi sa javnotužilačkom funkcijom, a ne postoje razlozi za razrešenje, o tome obaveštava neposredno višeg javnog tužioca, javnog tužioca ili zamenika javnog tužioca na koga se odluka o nespojivosti odnosi.

Kada Državno veće tužilaca utvrdi da su druga funkcija ili posao koje vrši Republički javni tužilac ili privatni interes koji ostvaruje nespojivi sa javnotužilačkom funkcijom o tome obaveštava Republičkog javnog tužioca, a ako postoje razlozi za razrešenje o tome obaveštava Vladu.

Državno veće tužilaca, odnosno Republički javni tužilac iz st. 1. i 2. ovog člana dužni su da podnesu disciplinsku prijavu.

6. MATERIJALNI POLOŽAJ

Osnovna plata

Član 69.

Plata javnog tužioca i zamenika javnog tužioca određuje se na osnovu osnovne plate.

Osnovna plata određuje se množenjem koeficijenata za obračun i isplatu plata sa osnovicom za obračun i isplatu plata.

Osnovica za obračun i isplatu plata javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca jednaka je osnovici za obračun i isplatu plata sudija.

Koeficijent za obračun i isplatu plate određuje se time što se svaki zamenik javnog tužioca razvrstava u jednu od pet platnih grupa.

Osnovna plata, prema ovom zakonu, jeste vrednost u koju se ne uračunava procenat za vrednovanje minulog rada.

Platne grupe

Član 70.

Zamenici javnih tužilaca su razvrstani u četiri platne grupe, koje su izražene u koeficijentima.

U prvoj platnoj grupi su zamenici osnovnih javnih tužilaca.

U drugoj platnoj grupi su zamenici viših javnih tužilaca i zamenici tužilaca posebne nadležnosti.

U trećoj platnoj grupi su zamenici apelacionih tužilaca.

U četvrtoj platnoj grupi su zamenici Republičkog javnog tužioca.

U petoj platnoj grupi je Republički javni tužilac.

Koeficijenti

Član 71.

Prva platna grupa ima koeficijent 3,00.

Druga platna grupa ima koeficijent 3,50.

Treća platna grupa ima koeficijent 4,00.

Četvrta platna grupa ima koeficijent 5,00.

Peta platna grupa ima koeficijent 6,00.

Osnovna plata javnog tužioca

Član 72.

Osnovna plata javnog tužioca jednaka je osnovnoj plati predsednika suda opšte nadležnosti pred kojim javni tužilac postupa.

Osnovna plata Tužioca za ratne zločine jednaka je plati predsednika višeg suda pred kojim taj tužilac postupa.

Osnovna plata Republičkog javnog tužioca jednaka je plati predsednika Vrhovnog kasacionog suda.

Plata u slučaju premeštaja, odnosno upućivanja i uvećanje osnovne plate

Član 73.

Zamenik javnog tužioca koji je premešten, odnosno upućen u drugo javno tužilaštvo, ministarstvo nadležno za pravosuđe, ustanovu ili međunarodnu organizaciju ima pravo na osnovnu platu zamenika javnog tužioca tog javnog tužilaštva, odnosno osnovnu platu u ministarstvu nadležnom za pravosuđe, ustanovi ili međunarodnoj organizaciji u koju je premešten, odnosno upućen, ako je za njega povoljnija.

Naknade i ostala primanja zamenika javnog tužioca koji je premešten, odnosno upućen u drugo javno tužilaštvo, ministarstvo nadležno za pravosuđe,

ustanovu ili međunarodnu organizaciju propisuje Državno veće tužilaca, uz saglasnost ministarstva nadležnog za pravosuđe.

Osnovna plata zamenika javnih tužilaca koji obavlja funkciju u javnom tužilaštvu u kome se ne mogu popuniti mesta zamenika javnih tužilaca može se uvećati do 50%, na osnovu odluke Državnog veća tužilaca.

Osnovna plata javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca koji postupa u predmetima krivičnih dela sa elementom organizovanog kriminala i ratnog zločina, može se uvećati do 100%, na osnovu odluke Državnog veća tužilaca.

Glava peta

IZBOR

Osnovna pravila za izbor javnog tužioca

Član 74.

Javnog tužioca, na predlog Vlade, bira Narodna skupština na period od šest godina i može biti ponovo biran. O predloženim kandidatima za Republičkog javnog tužioca pribavlja se mišljenje nadležnog odbora Narodne skupštine.

Vlada predlaže Narodnoj skupštini jednog ili više kandidata za izbor na funkciju javnog tužioca.

Kandidate iz stava 2. ovog člana Vlada predlaže sa liste kandidata koje utvrđuje Državno veće tužilaca.

Državno veće tužilaca dostavlja Vladi listu jednog ili više kandidata za izbor na funkciju javnog tužioca. U slučaju da Državno veće tužilaca predloži Vladi samo jednog kandidata, Vlada može vratiti predlog Državnom veću tužilaca.

Ukoliko Republički javni tužilac ne bude ponovo izabran na istu funkciju kada mu prestane mandat ili mu je funkcija Republičkog javnog tužioca prestala na lični zahtev, obavezno se bira za zamenika Republičkog javnog tužioca. Odluku o izboru donosi Državno veće tužilaca.

Ukoliko javni tužilac ne bude ponovo izabran na istu funkciju kada mu prestane mandat ili mu je funkcija javnog tužioca prestala na lični zahtev, bira se za zamenika javnog tužioca u smislu člana 55. stav 2. ovog zakona.

Osnovna pravila za izbor zamenika javnog tužioca

Član 75.

Narodna skupština, na predlog Državnog veća tužilaca, bira za zamenika javnog tužioca lice koje se prvi put bira na ovu funkciju na period od tri godine.

Za zamenika javnog tužioca koji se prvi put bira, Narodna skupština bira između jednog ili više kandidata koje predloži Državno veće tužilaca.

Državno veće tužilaca bira zamenike javnih tužilaca za trajno obavljanje funkcije, u istom ili drugom javnom tužilaštvu.

Državno veće tužilaca odlučuje i o izboru zamenika javnih tužilaca koji su na stalnoj funkciji u drugo ili više javno tužilaštvo.

Broj zamenika javnih tužilaca za svako javno tužilaštvo utvrđuje Državno veće tužilaca, uz prethodno pribavljenu saglasnost ministra nadležnog za pravosuđe.

1. USLOVI ZA IZBOR

Opšti uslovi

Član 76.

Za javnog tužioca i zamenika javnog tužioca može biti izabran državljanin Republike Srbije koji ispunjava opšte uslove za rad u državnim organima, koji je završio pravni fakultet, položio pravosudni ispit i dostojan je funkcije javnog tužioca.

Posebni uslovi

Član 77.

Za javnog tužioca i zamenika javnog tužioca može biti izabrano lice koje, pored opštih uslova, ima radno iskustvo u pravnoj struci nakon položenog pravosudnog ispita, i to:

- četiri godine za osnovnog javnog tužioca i tri godine za zamenika osnovnog javnog tužioca;
- sedam godina za višeg javnog tužioca i šest godina za zamenika višeg javnog tužioca;
- deset godina za apelacionog javnog tužioca i javnog tužioca posebne nadležnosti i osam godina za zamenike apelacionog javnog tužioca i zamenika javnog tužioca posebne nadležnosti;
- dvanaest godina za Republičkog javnog tužioca i jedanaest godina za zamenika Republičkog javnog tužioca.

2. POSTUPAK ZA IZBOR

Oglašavanje izbora

Član 78.

Izbor javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca oglašava Državno veće tužilaca.

Oglas se objavljuje u „Službenom glasniku Republike Srbije” i drugom sredstvu javnog obaveštavanja koje pokriva teritoriju cele Republike Srbije.

Podnošenje prijava

Član 79.

Prijave se podnose Državnom veću tužilaca u roku od 15 dana od dana objavljivanja oglasa.

Uz prijave se podnose dokazi o ispunjenju uslova za izbor, ukoliko se već ne nalaze u javnom tužilaštvu.

Pribavljanje podataka i mišljenja

Član 80.

Državno veće tužilaca pribavlja podatke i mišljenja o stručnosti, osposobljenosti u radu i dostojnosti kandidata.

Podaci i mišljenja pribavljaju se od organa i organizacija u kojima je kandidat radio u pravnoj struci.

Razgovor sa kandidatima

Član 81.

Pre donošenja odluke o izboru Državno veće tužilaca može obaviti razgovor sa prijavljenim kandidatom.

Predlaganje i izbor

Član 82.

Pri predlaganju i izboru kandidata za javnotužilačku funkciju Državno veće tužilaca uzima u obzir stručnost, osposobljenost i dostojnost kandidata, a prema kriterijumima i merilima za ocenu stručnosti, osposobljenosti i dostojnosti koje propisuje Državno veće tužilaca, u skladu sa zakonom. Prilikom izbora i predlaganja kandidata za javnotužilačku funkciju zabranjena je diskriminacija po bilo kom osnovu.

Pri izboru i predlaganju za izbor javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca vodi se računa o nacionalnom sastavu stanovništva, odgovarajućoj zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina i poznavanju stručne pravne terminologije na jeziku nacionalne manjine koji je u službenoj upotrebi u sudu.

Svaki predlog, odnosno odluka o izboru koje donosi Državno veće tužilaca mora biti obrazložena.

3. ZAKLETVA I STUPANJE NA FUNKCIJU

Polaganje zakletve

Član 83.

Republički javni tužilac polaže zakletvu pred Narodnom skupštinom.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca koji se prvi put bira pre stupanja na funkciju polaže zakletvu pred predsednikom Narodne skupštine.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca koji je izabran iz reda javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca ne polaže ponovo zakletvu.

Tekst zakletve

Član 84.

Tekst zakletve glasi: „Zaklinjem se svojom čašću da ću javnotužilačku funkciju vršiti predano, savesno i nepristrasno i štitići ustavnost i zakonitost, ljudska prava i građanske slobode”.

Stupanje na funkciju

Član 85.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca stupaju na funkciju na svečanoj sednici u javnom tužilaštvu za koje su izabrani.

Stupanjem na funkciju prestaje im druga funkcija u javnom tužilaštvu.

Kad se smatra da nije bilo izbora

Član 86.

Smatra se da javni tužilac i zamenik javnog tužioca nije izabran ako bez opravdanog razloga ne stupi na funkciju u roku od 30 dana od dana izbora na funkciju, o čemu odluku donosi Republički javni tužilac.

Na odluku iz stava 1. ovog člana dopušten je prigovor Državnom veću tužilaca u roku od osam dana.

O odluci Republičkog javnog tužioca i Državnog veća tužilaca obaveštava se Narodna skupština, u slučaju kada je nadležna za izbor javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca.

Odluku o razlozima za nestupanje na funkciju Republičkog javnog tužioca donosi Državno veće tužilaca, a odluku o prigovoru nadležni odbor Narodne skupštine.

Glava šesta

PRESTANAK FUNKCIJE

Svi razlozi za prestanak funkcije

Član 87.

Funkcija javnog tužioca i zamenika javnog tužioca prestaje na lični zahtev, kad navrší radni vek, kad trajno izgubi radnu sposobnost ili kad bude razrešen.

Javnom tužiocu funkcija prestaje i ako ne bude ponovo izabran, a zameniku javnog tužioca ako ne bude izabran na stalnu funkciju.

1.UTVRĐIVANJE RAZLOGA ZA PRESTANAK FUNKCIJE

Prestanak funkcije na lični zahtev

Član 88.

Javni tužilac podnosi pismeni zahtev za prestanak funkcije Narodnoj skupštini, o čemu obaveštava Državno veće tužilaca.

Zamenik javnog tužioca podnosi pismeni zahtev za prestanak funkcije Državnom veću tužilaca.

Zahtev može biti povučen dok funkcija javnog tužioca ili zamenika javnog tužioca ne prestane odlukom Narodne skupštine, odnosno Državnog veća tužilaca.

Ako o zahtevu za prestanak funkcije ne bude odlučeno u roku od 30 dana, smatra se da je funkcija javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca prestala istekom roka od 30 dana od dana podnošenja zahteva.

Navršenje radnog veka

Član 89.

Javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca prestaje funkcija kad navrší 65 godina života ili 40 godina staža osiguranja, po sili zakona.

Izuzetno, po zahtevu Republičkog javnog tužioca, Državno veće tužilaca može, javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca produžiti radni vek za još dve godine, uz njegovu saglasnost.

Javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca se može produžiti radni vek samo zbog završavanja rada na započetim predmetima.

Trajni gubitak radne sposobnosti

Član 90.

Javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca prestaje funkcija javnog tužioca i zamenika javnog tužioca kada se na osnovu mišljenja stručne komisije nadležnog organa utvrdi da je zbog zdravstvenog stanja nesposoban za vršenje funkcije.

Odluku za upućivanje na obavezan zdravstveni pregled donosi Državno veće tužilaca, na predlog javnog tužioca, neposredno višeg javnog tužioca i samog javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca.

Nadležnost i pokretanje postupka

Član 91.

Postupak za utvrđivanje razloga za prestanak funkcije javnog tužioca na lični zahtev, usled navršenja radnog veka ili trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje funkcije, vodi Državno veće tužilaca.

O utvrđenim razlozima Državno veće tužilaca donosi odluku koju dostavlja Narodnoj skupštini radi odlučivanja o prestanku funkcije javnog tužioca.

Utvrdjivanje razloga za prestanak funkcije zamenika javnog tužioca na lični zahtev, usled navršenja radnog veka ili trajnog gubitka sposobnosti za obavljanje funkcije, vrši Državno veće tužilaca i o tome donosi odluku.

Odluka iz stava 3. ovog člana sadrži razloge za prestanak funkcije i datum prestanka funkcije.

2. UTVRĐIVANJE RAZLOGA ZA RAZREŠENJE

Razlozi za razrešenje

Član 92.

Javni tužilac i zamenik javnog tužioca razrešavaju se kad su pravosnažno osuđeni za krivično delo na kaznu zatvora od najmanje šest meseci ili za kažnjivo delo koje ih čini nedostojnim javnotužilačke funkcije, kad nestručno vrši funkciju ili zbog učinjenog teškog disciplinskog prekršaja.

Posebno o nestručnom vršenju funkcije

Član 93.

Nestručnim se smatra nedovoljno uspešno vršenje javnotužilačke funkcije, ako javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca dobije ocenu „ne zadovoljava“, shodno kriterijumima i merilima za vrednovanje rada javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca.

Nadležnost i pokretanje postupka za razrešenje

Član 94.

Inicijativu za razrešenje javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca može podneti svako lice.

Postupak za razrešenje pokreće se predlogom javnog tužioca, neposredno višeg javnog tužioca, Republičkog javnog tužioca, ministra nadležnog za pravosuđe, organa nadležnih za vrednovanje rada i Disciplinske komisije.

Razloge za razrešenje utvrđuje Državno veće tužilaca.

Postupak pred Državnim većem tužilaca

Član 95.

Državno veće tužilaca utvrđuje činjenice i odlučuje u postupku zatvorenom za javnost.

Državno veće tužilaca dužno je da sprovede postupak i donese odluku u roku od 45 dana od dana dostavljanja akta kojim se postupak pokreće.

Odluka Državnog veća tužilaca mora biti obrazložena.

Odluka Državnog veća tužilaca kojom su utvrđeni razlozi za razrešenje javnog tužioca dostavlja se Vladi.

Položaj javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca u postupku

Član 96.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo da odmah bude obavešten o razlozima za pokretanje postupka, da se upozna s predmetom, pratećom dokumentacijom i tokom postupka i da sam ili preko zastupnika pruži objašnjenja i dokaze za svoje navode.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo da svoje navode usmeno izloži pred Državnim većem tužilaca.

3. ODLUKA O PRESTANKU FUNKCIJE

Donošenje odluke

Član 97.

Odluku o prestanku funkcije javnog tužioca donosi Narodna skupština, pri čemu odluku o razrešenju donosi na predlog Vlade.

Vlada predlaže razrešenje javnog tužioca na osnovu razloga za razrešenje utvrđenih od strane Državnog veća tužilaca.

Odluku o prestanku funkcije zamenika javnog tužioca donosi Državno veće tužilaca.

Javnotužilačka funkcija prestaje onog dana koji Narodna skupština, odnosno Državno veće tužilaca navede u svojoj odluci, izuzev u slučaju iz člana 88. stav 4. i člana 89. stav 1. ovog zakona.

Odluka o prestanku funkcije objavljuje se u „Službenom glasniku Republike Srbije.”

Žalba Ustavnom sudu

Član 98.

Protiv odluke Narodne skupštine, odnosno Državnog veća tužilaca o prestanku funkcije, javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo žalbe Ustavnom sudu, u roku od 30 dana od dana dostavljanja odluke.

Ustavni sud svojom odlukom može odbiti žalbu ili usvojiti žalbu i poništiti odluku o prestanku funkcije.

Odluka Ustavnog suda je konačna.

Glava sedma

VREDNOVANJE RADA JAVNOG TUŽIOCA I ZAMENIKA JAVNOG TUŽIOCA

Pojam

Član 99.

Vrednovanje rada javnog tužioca i zamenika javnog tužioca predstavlja osnov za izbor, obaveznu obuku i razrešenje.

Vrednovanje rada vrši se na osnovu javno objavljenih, objektiviziranih i jedinstvenih kriterijuma zasnovanih na primenjivim i uporedivim merilima koje utvrđuje Državno veće tužilaca Pravilnikom o kriterijumima i merilima vrednovanja rada.

Period za koji se vrši vrednovanje

Član 100.

Rad javnog tužioca i zamenika javnog tužioca na stalnoj funkciji redovno se vrednuje jednom u tri godine, a zamenika javnog tužioca koji je prvi put izabran jednom godišnje.

Izuzetno, na osnovu odluke Državnog veća tužilaca, rad javnog tužioca i zamenika javnog tužioca može se vrednovati i vanredno.

Ocene

Član 101.

Vrednovanje se izražava ocenom.

Ocene su: „izuzetno uspešno obavlja javnotužilačku funkciju”, „uspešno obavlja javnotužilačku funkciju” i „ne zadovoljava”.

Ocena se upisuje u lični list javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo prigovora Državnom veću tužilaca u roku od 15 dana od dana dostavljanja odluke o vrednovanju rada, koja mora biti obrazložena.

Postupak vrednovanja

Član 102.

Vrednovanje rada javnog tužioca vrši neposredno viši javni tužilac, uz pribavljeno mišljenje kolegijuma neposredno višeg javnog tužilaštva.

Vrednovanje rada zamenika javnog tužioca vrši javni tužilac, uz pribavljeno mišljenje kolegijuma javnog tužilaštva.

Prilikom vrednovanja rada uzimaju se u obzir periodični izveštaji o pregledu rada javnih tužilaštava.

Glava osma

DISCIPLINSKA ODGOVORNOST I DISCIPLINSKI POSTUPAK

Disciplinski prekršaj

Član 103.

Disciplinski prekršaj je nesavesno vršenje javnotužilačke funkcije ili ponašanje javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca nedostojno javnotužilačke funkcije, a koji je propisan ovim zakonom.

Disciplinski prekršaji

Član 104.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca čini disciplinski prekršaj ako:

- ne izrađuje javnotužilačke odluke i ne ulaže redovna i vanredna pravna sredstva u propisanom roku;
- učestalo propušta ili kasni na zakazane pretrese, rasprave i druge procesne radnje u predmetima koji su mu dodeljeni u rad;
- propusti da traži izuzeće u predmetima gde za to postoje zakonski razlozi;
- odbije vršenje poslova i zadataka koji su mu povereni;
- ne izvršava pismena uputstva nadređenog javnog tužioca;
- očigledno krši obaveze pravilnog postupanja prema sudijama u postupku, strankama, njihovim pravnim zastupnicima, svedocima, osoblju ili kolegama;
- se upušta u neprimerene odnose sa strankama ili njihovim pravnim zastupnicima u postupku koji vodi;
- daje nepotpune ili netačne podatke od značaja za rad Državnog veća tužilaca u postupku izbora i razrešenja javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca, utvrđivanja disciplinske odgovornosti i drugim pitanjima iz njegove nadležnosti;
- krši načelo nepristrasnosti i ugrožava poverenje građana u javno tužilaštvo;
- obavlja aktivnosti koje su zakonom određene kao nespojive sa javnotužilačkom funkcijom;
- prihvata poklone suprotno propisima koji regulišu sukob interesa;
- ne poštuje radno vreme;

- ako značajno krši odredbe Etičkog kodeksa;
- neopravdano ne pohađa obavezne programe obuke.

Težak disciplinski prekršaj postoji ako je usled disciplinskog prekršaja iz stava 1. ovog člana došlo do ozbiljnog poremećaja u vršenju javnotužilačke funkcije ili obavljanja radnih zadataka u javnom tužilaštvu ili do teškog narušavanja ugleda i poverenja javnosti u javno tužilaštvo, a naročito zastarevanja krivičnog gonjenja, kao i u slučaju ponovljenog disciplinskog prekršaja.

Pod ponovljenim disciplinskim prekršajem iz stava 2. ovog člana smatra se tri puta pravnosnažno utvrđena odgovornost javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca za disciplinski prekršaj.

Disciplinske sankcije

Član 105.

Disciplinske sankcije su: javna opomena, umanjeње plate do 50% do jedne godine i zabrana napredovanja u trajanju od tri godine.

Disciplinska sankcija izriče se srazmerno težini učinjenog disciplinskog prekršaja.

Javna opomena može biti izrečena samo kada se prvi put utvrdi odgovornost javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca za disciplinski prekršaj.

Disciplinski organi

Član 106.

Disciplinski organi su: Disciplinski tužilac i njegovi zamenici i Disciplinska komisija, koje obrazuje Državno veće tužilaca.

Članove disciplinskih organa imenuje Državno veće tužilaca iz reda javnih tužilaca, odnosno zamenika javnih tužilaca.

Sastav, uslove za imenovanje, trajanje mandata i način prestanka dužnosti, način rada i odlučivanja u disciplinskim organima, uređuje Državno veće tužilaca, svojim aktom, koji se objavljuje u „Službenom glasniku Republike Srbije”.

Disciplinski postupak

Član 107.

Disciplinski postupak vodi Disciplinska komisija na predlog Disciplinskog tužioca.

Predlog za vođenje disciplinskog postupka, Disciplinski tužilac podnosi na osnovu disciplinske prijave.

Disciplinski postupak je hitan i zatvoren za javnost, izuzev ukoliko javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca u odnosu na koga se postupak vodi ne zahteva da postupak bude javan.

Vođenje disciplinskog postupka zastareva u roku od godinu dana od dana kada je disciplinski prekršaj učinjen.

Odluke Disciplinskog tužioca

Član 108.

Disciplinski tužilac može da odbaci disciplinsku prijavu kao neosnovanu ili da je prihvati i podnese predlog za vođenje disciplinskog postupka.

Položaj javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca u disciplinskom postupku

Član 109.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo da odmah bude obavešten o predlogu Disciplinskog tužioca, da se upozna sa predmetom i pratećom dokumentacijom i da sam ili preko zastupnika pruži objašnjenja i dokaze za svoje navode.

Javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca ima pravo da svoje navode usmeno izloži pred Disciplinskom komisijom.

Odluke Disciplinske komisije

Član 110.

Nakon sprovedenog disciplinskog postupka, Disciplinska komisija može da odbije predlog Disciplinskog tužioca ili da usvoji predlog i izrekne disciplinsku sankciju.

Protiv odluke Disciplinske komisije, Disciplinski tužilac i javni tužilac, odnosno zamenik javnog tužioca protiv koga se vodi disciplinski postupak, mogu izjaviti žalbu Državnom veću tužilaca, u roku od osam dana od dana dostavljanja odluke.

Odluke Državnog veća tužilaca

Član 111.

Odlučujući po žalbi, Državno veće tužilaca može da potvrdi prvostepenu odluku Disciplinske komisije ili da je preinači.

Državno veće tužilaca je dužno da o žalbi odluči u roku od 30 dana od dana dostavljanja žalbe.

Odluka Državnog veća tužilaca je konačna.

Pravnosnažna odluka kojom je izrečena disciplinska sankcija upisuje se u lični list javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca.

Glava deveta

KOLEGIJUM JAVNOG TUŽILAŠTVA

Sastav kolegijuma javnog tužilaštva

Član 112.

Kolegijum javnog tužilaštva sačinjavaju javni tužilac i svi zamenici javnog tužioca u tom javnom tužilaštvu.

Sazivanje kolegijuma javnog tužilaštva

Član 113.

Kolegijum javnog tužilaštva saziva i njime rukovodi javni tužilac ili zamenik javnog tužioca kojeg on odredi.

Javni tužilac je dužan da sazove kolegijum javnog tužilaštva na zahtev najmanje trećine svojih zamenika.

Način rada i odlučivanja

Član 114.

Kolegijum javnog tužilaštva odlučuje ako je prisutno najmanje dve trećine zamenika javnog tužioca, a odluka je punovažna ako za nju glasa većina prisutnih članova.

Nadležnost kolegijuma javnog tužilaštva

Član 115.

Kolegijum javnog tužilaštva:

- daje mišljenje Državnom veću tužilaca o kandidatima za zamenike javnog tužioca u svom ili neposredno nižem javnom tužilaštvu;
- daje mišljenje Državnom veću tužilaca o kandidatima za javne tužioce u neposredno nižem javnom tužilaštvu;
- razmatra izveštaj o radu javnog tužilaštva za prethodnu godinu;
- razmatra pitanja od značaja za stručno usavršavanje i organizaciju javnog tužilaštva;
- vrši i druge poslove u skladu sa Pravilnikom o upravi u javnom tužilaštvu.

Kolegijum Republičkog javnog tužilaštva

Član 116.

Kolegijum Republičkog javnog tužilaštva čine Republički javni tužilac i svi zamenici Republičkog javnog tužioca.

Pored nadležnosti iz člana 115. ovog zakona, Kolegijum Republičkog javnog tužilaštva:

- daje mišljenje o nacrtima zakona ili drugih propisa od značaja za rad javnog tužilaštva ili obavljanje javnotužilačke funkcije;
- daje mišljenje Državnom veću tužilaca u postupku rešavanja zahteva za izuzeće Republičkog javnog tužioca;
- obavlja i druge poslove u skladu sa Pravilnikom o upravi u javnom tužilaštvu.

Radi razmatranja pitanja od značaja za rad javnog tužilaštva, Republički javni tužilac može sazvati prošireni Kolegijum Republičkog javnog tužilaštva, koji čine Republički javni tužilac, zamenici Republičkog javnog tužioca, apelacioni javni tužioci, tužioci posebne nadležnosti i viši javni tužioci.

Glava deseta

OSOBLJE U JAVNOM TUŽILAŠTVU

Sastav i broj osoblja

Član 117.

Osoblje u javnom tužilaštvu čine tužilački pomoćnici, tužilački pripravnici i državni službenici i nameštenici zaposleni na administrativnim, tehničkim, računovodstvenim, informacionim i drugim pratećim poslovima značajnim za javno tužilaštvo.

Broj osoblja u javnom tužilaštvu određuje javni tužilac aktom o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta, uz saglasnost ministra nadležnog za pravosuđe.

Merila za određivanje broja osoblja u javnom tužilaštvu utvrđuje ministar nadležan za poslove pravosuđa.

Sekretar

Član 118.

Republičko javno tužilaštvo ima sekretara koji pomaže Republičkom javnom tužiocu u vršenju poslova tužilačke uprave.

Za sekretara u Republičkom javnom tužilaštvu može biti postavljeno lice koje ispunjava uslove za izbor za zamenika apelacionog javnog tužioca.

Sekretar Republičkog javnog tužilaštva ima status državnog službenika na položaju.

Javno tužilaštvo može imati sekretara koji pomaže javnom tužiocu u vršenju poslova tužilačke uprave.

Sekretara javnog tužilaštva raspoređuje javni tužilac.

Tužilački pomoćnik

Član 119.

Tužilački pomoćnik pomaže javnom tužiocu i zameniku javnog tužioca, izrađuje nacрте akata, prima na zapisnik prijave, podneske i izjave građana i samostalno ili pod nadzorom vrši poslove predviđene zakonom i drugim propisima.

Javni tužilac ili zamenik javnog tužioca koga on odredi, nadzire rad tužilačkog pomoćnika.

Zvanja tužilačkih pomoćnika

Član 120.

Tužilački pomoćnici stiču sledeća zvanja: tužilački saradnik, viši tužilački saradnik, savetnik i viši savetnik.

Zvanje tužilačkog saradnika može steći lice koje ima položeni pravosudni ispit, a zvanje višeg tužilačkog saradnika lice koje posle položenog pravosudnog ispita ima najmanje dve godine radnog iskustva u pravnoj struci.

Zvanje savetnika može steći lice koje ispunjava uslove za zamenika višeg javnog tužioca. Zvanje savetnika postoji u Republičkom javnom tužilaštvu i javnom tužilaštvu posebne nadležnosti.

U Republičkom javnom tužilaštvu postoji i zvanje višeg savetnika, koje se stiče odlukom Kolegijuma Republičkog javnog tužilaštva, a može ga steći lice koje ima zvanje savetnika.

Vrednovanje rada tužilačkih pomoćnika

Član 121.

Rad tužilačkog pomoćnika vrednuje javni tužilac, po pribavljenom mišljenju zamenika javnog tužioca s kojim tužilački pomoćnik radi.

Na vrednovanje i posledice vrednovanja tužilačkog pomoćnika shodno se primenjuju pravila o vrednovanju sudijskog pomoćnika.

Tužilački pripravnik

Član 122.

Za tužilačkog pripravnika prima se lice koje je završilo pravni fakultet i ispunjava opšte uslove za rad u državnim organima.

Tužilački pripravnik prima se u osnovno i više javno tužilaštvo.

Prednost imaju kandidati koji su pravni fakultet završili sa visokom prosečnom ocenom.

Pri prijemu tužilačkih pripravnika naročito se vodi računa o nacionalnom sastavu stanovništva, odgovarajućoj zastupljenosti pripadnika nacionalnih manjina i poznavanju stručne pravne terminologije na jeziku nacionalne manjine, koji je u službenoj upotrebi u sudu.

Radni odnos tužilačkog pripravnika

Član 123.

Tužilački pripravnik prima se u radni odnos na tri godine.

Tužilački pripravnik koji je na prvosudnom ispitu ocenjen sa „položio sa odlikom” ima prednost prilikom prijema u radni odnos na neodređeno vreme u zvanju tužilačkog saradnika.

Volonter

Član 124.

Diplomirani pravnik može biti primljen na obuku u javno tužilaštvo, bez zasnivanja radnog odnosa, radi sticanja radnog iskustva i uslova za polaganje pravosudnog ispita (volonter).

Obuka

Član 125.

Program obuke tužilačkih pripravnika i tužilačkih pomoćnika utvrđuje Državno veće tužilaca.

Tužilački pripravnik i tužilački pomoćnik može određeno vreme biti upućen na obuku u drugo javno tužilaštvo, državni organ ili organ jedinice lokalne samouprave.

Ostala pravila o osoblju u javnom tužilaštvu

Član 126.

Osoblje u javnom tužilaštvu dužno je da savesno i nepristrasno vrši svoje poslove i čuva ugled javnog tužilaštva.

Na zasnivanje radnog odnosa, prava, obaveze, stručno usavršavanje, ocenjivanje i odgovornosti osoblja u javnom tužilaštvu primenjuju se propisi koji uređuju radne odnose državnih službenika i nameštenika, ako ovim zakonom nije drukčije određeno.

Glava jedanaesta

SREDSTVA ZA RAD JAVNIH TUŽILAŠTAVA

Član 127.

Sredstva za rad javnih tužilaštava obezbeđuju se u budžetu Republike Srbije.

Sredstva za rad javnih tužilaštava treba da obimom i prilikom održavaju samostalnost i redovan rad javnih tužilaštava.

Državno veće tužilaca predlaže obim i strukturu budžetskih sredstava neophodnih za rad javnih tužilaštava za tekuće rashode, uz prethodno pribavljeno mišljenje ministarstva nadležnog za pravosuđe i vrši raspodelu ovih sredstava na javna tužilaštva.

Nadzor nad trošenjem sredstava budžeta opredeljenih za rad javnih tužilaštava vrši Državno veće tužilaca, ministarstvo nadležno za pravosuđe i ministarstvo nadležno za finansije.

Nadzor nad finansijskim i materijalnim poslovanjem Državnog veća tužilaca, u delu koji se odnosi na sredstva budžeta iz stava 3. ovog člana, vrši ministarstvo nadležno za pravosuđe i ministarstvo nadležno za finansije.

Glava dvanaesta

PRELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

1.PRELAZNE ODREDBE

Nastavak funkcije javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca

Član 128.

Javni tužioci i zamenici javnih tužilaca nastavljaju svoju dužnost u javnim tužilaštvima u kojima su izabrani ili raspoređeni po Zakonu o javnom tužilaštvu („Službeni glasnik RS”, br. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 i 106/06) i Zakonu o organizaciji i nadležnosti državnih organa u postupku za ratne zločine („Službeni glasnik RS”, br. 67/03, 135/04, 61/05 i 101/07) do 31. decembra 2009. godine.

Izbor zamenika javnih tužilaca

Član 129.

Odluku o broju zamenika javnih tužilaca donosi Državno veće tužilaca u roku od 30 dana od dana izbora prvog sastava Državnog veća tužilaca, uz prethodno pribavljenu saglasnost ministra nadležnog za pravosuđe.

Izbor zamenika javnih tužilaca, u skladu sa ovim zakonom, izvršiće se do 1. decembra 2009. godine.

Zamenici javnih tužilaca izabrani u skladu sa ovim zakonom stupaju na funkciju 1. januara 2010. godine.

Prvim izborom na javnotužilačku funkciju smatra se izbor na dužnost javnog tužioca, odnosno zamenika javnog tužioca, u skladu sa ranije važećim zakonima.

Prestanak dužnosti i prava javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca koji su izabrani po ranijem zakonu

Član 130.

Javnim tužiocima i zamenicima javnih tužilaca koji nisu izabrani u skladu sa ovim zakonom dužnost prestaje 31. decembra 2009. godine.

Javni tužioci i zamenici javnih tužilaca iz stava 1. ovog člana, imaju pravo na naknadu plate u trajanju od šest meseci u visini plate koju su imali u trenutku prestanka dužnosti.

Pravo na naknadu plate iz stava 2. ovog člana prestaje pre proteka roka od šest meseci ako javni tužilac ili zamenik javnog tužioca kome je prestala dužnost zasnuje radni odnos ili stekne pravo na penziju, a može biti produženo za još šest meseci ako u tih šest meseci stiče pravo na penziju.

Izbor javnih tužilaca

Član 131.

Izbor Republičkog javnog tužioca izvršiće se u roku od 90 dana od dana stupanja na snagu ovog zakona, a izbor ostalih javnih tužilaca u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Javni tužioci iz stava 1. ovog člana, izabrani u skladu sa ovim zakonom, stupaju na funkciju 1. januara 2010. godine.

Ustupanje predmeta

Član 132.

Predmete u kojima do 31. decembra 2009. godine postupa javni tužilac, u skladu sa Zakonom o javnom tužilaštvu („Službeni glasnik RS”, br. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 i 106/06) i Zakonom o sedištim i područjima sudova i javnih tužilaštava („Službeni glasnik RS”, br. 63/01 i 42/02), a koji nisu okončani, ustupaju se javnim tužiocima u čiju nadležnost predmeti spadaju po ovom zakonu i zakonu koji uređuje sedišta i područja javnih tužilaštava.

Predmeti za koje je do 31. decembra 2009. godine nadležno Posebno odeljenje za suzbijanje organizovanog kriminala, koje je obrazovano u Okružnom javnom tužilaštvu u Beogradu, u skladu sa Zakonom o organizaciji i nadležnosti državnih organa u suzbijanju organizovanog kriminala („Službeni glasnik RS”, br. 42/02, 27/03, 39/03, 67/03, 29/04, 58/04, 45/05 i 61/05), a koji nisu okončani,

ustupaju se Tužilaštvu za organizovani kriminal, koje počinje sa radom 1. januara 2010. godine.

Donošenje privremenih akata o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Republičkom javnom tužilaštvu, apelacionim javnim tužilaštvima i Tužilaštvu za organizovani kriminal

Član 133.

Privremene akte o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Republičkom javnom tužilaštvu, apelacionim javnim tužilaštvima i Tužilaštvu za organizovani kriminal doneće ministar nadležan za pravosuđe do 1. septembra 2009. godine.

Akte o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta u Republičkom javnom tužilaštvu, apelacionim javnim tužilaštvima i Tužilaštvu za organizovani kriminal doneće javni tužioci ovih tužilaštava u roku od šest meseci od dana njihovog stupanja na funkciju u skladu sa ovim zakonom.

Preuzimanje sredstava za rad, opreme, arhive i zaposlenih

Član 134.

Potrebna sredstva za rad, opremu, arhivu i zaposlene Republičkog javnog tužilaštva preuzimaju Republičko javno tužilaštvo i apelaciona javna tužilaštava, u skladu sa nadležnošću određenom ovim zakonom.

Ministar nadležan za pravosuđe obrazovaće komisiju koja će izvršiti raspodelu sredstava za rad, opremu i arhivu iz stava 1. ovog člana.

Državno veće tužilaca obrazovaće komisiju koja će doneti rešenja o raspoređivanju zaposlenih iz Republičkog javnog tužilaštva u apelaciona javna tužilaštva, u skladu sa privremenim aktom o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta.

Potrebna sredstva za rad, opremu, arhivu i zaposlene Posebnog odeljenja za suzbijanje organizovanog kriminala Okružnog javnog tužilaštva u Beogradu preuće Tužilaštvo za organizovani kriminal.

Tužilaštvo za organizovani kriminal preuće zaposlene iz stava 4. ovog člana, u skladu sa privremenim aktom o unutrašnjem uređenju i sistematizaciji radnih mesta.

Prava zaposlenih u Republičkom javnom tužilaštvu

Član 135.

Na prava zaposlenih u Republičkom javnom tužilaštvu primenjuju se odredbe zakona koji uređuje prava državnih službenika i nameštenika pri promeni uređenja državnih organa.

Nadležnost Državnog veća tužilaca u vezi sa sredstvima za rad javnih tužilaštava

Član 136.

Nadležnosti Državnog veća tužilaca iz člana 127. ovog zakona do 1. januara 2011. godine, vrši ministarstvo nadležno za pravosuđe.

Podzakonski propisi

Član 137.

Podzakonski propisi čije je donošenje predviđeno ovim zakonom, doneće se u roku od šest meseci od dana stupanja na snagu ovog zakona, izuzev akta iz člana 82. stav 1. ovog zakona, koji će se doneti u roku od 60 dana od dana konstituisanja Državnog veća tužilaca.

Do donošenja podzakonskih propisa iz stava 1. ovog člana, primenjuju se odredbe propisa donetih na osnovu Zakona o javnom tužilaštvu („Službeni glasnik RS”, br. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 i 106/06), ako nisu suprotni odredbama ovog zakona.

2. ZAVRŠNE ODREDBE

Prestanak važenja zakona

Član 138.

Danom početka primene ovog zakona prestaje da važi Zakon o javnom tužilaštvu („Službeni glasnik RS”, br. 63/01, 42/02, 39/03, 44/04, 51/04, 61/05, 46/06 i 106/06).

Prestanak važenja drugih zakona

Član 139.

Danom početka primene ovog zakona prestaju da važe odredbe Zakona o platama u državnim organima i javnim službama („Službeni glasnik RS”, br. 34/01, 62/06 - dr. zakon i 63/06 – ispravka dr. zakona) u delu koji se odnosi na način utvrđivanja plata, dodataka i naknada javnih tužilaca i zamenika javnih tužilaca.

Stupanje zakona na snagu i početak primene

Član 140.

Ovaj zakon stupa na snagu danom konstituisanja Državnog veća tužilaca, a primenjuje se od 1. januara 2010. godine, izuzev odredaba čl. 74-84. ovog zakona, koje počinju da se primenjuju od dana konstituisanja Državnog veća tužilaca.